

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110011335
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2110011335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera v trestnej veci proti obžalovanému Ing. D. A., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 24.05.2013 sp. zn. 5T/20/2010, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.09.2013 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm.d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný Ing. D. A., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom E. č. XXX,

o d s u d z u j e :

podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm.a/ Trestného zákona s použitím § 50 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Ing. D. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona z toho v bode 1/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaný Ing. D. A. (spoločne s H. R., ktorý už bol v tejto veci právoplatne odsúdený) po spoločnej dohode v období od mesiaca marec do apríla roku 2005 uviedli poškodeného D. T. do omylu tým, že mu prisľúbili vybavenie malometrážneho bytu na B. ul. v Q., pričom od neho v uvedenom období postupne vylákali finančnú čiastku vo výške 40.000,- Sk (1327,76 Eura) ako nevyhnutné poplatky za vybavenie

bytu, ktorú si rozdelili a obvinený H. R. navyiac od poškodeného vylákal sumu 5.000,- Sk (165,97 Eura) ako ďalšie nevyhnutné poplatky, pričom finančnú čiastku vo výške 40.000,- Sk od poškodeného prevzali na tri krát, kde poplatky prevzali v pohostinstve BRONX nachádzajúceho sa v budove starej železničnej stanice v Trnave a sumu 5.000,- Sk (165,97,- Eura) odsúdený R. prevzal na päť krát na rôznych miestach v meste Trnava, čím poškodenému D. T., bytom M. X Q. spôsobili škodu vo výške 1.493,88 Eura (45.000,- Sk).

2/ obžalovaný Ing. D. A. v období od mesiaca apríl 2005 do 1.3.2006 uviedol poškodeného D. T. do omylu tým, že naďalej od neho lákal finančné čiastky za vybavenie malometrážneho bytu na B. ulici v Q., pričom od neho v uvedenom období postupne vylákal finančnú čiastku vo výške 85.130,- Sk (2.825,80 Eura) ako nevyhnutné poplatky za vybavenie bytu, pričom finančnú čiastku od poškodeného vylákal na šesťkrát, kde poplatky postupne prevzal v pohostinstve BRONX, nachádzajúceho sa v budove starej železničnej stanice v Trnave, v cukrárni pri budove železničnej stanice Trnava, v pohostinstve Tácka na sídlisku Prednádražie v Trnave, ako i pred Poliklinikou na sídlisku Družba v Trnave, čím poškodenému D. T., bytom M. X, Q. spôsobil škodu vo výške 2.825,80 Eura (85.130,- Sk).

Za to mu bol uložený podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 50 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zároveň bol zrušený výrok o treste uvedený v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/3/2008 zo dňa 22.03.2012 a právoplatného dňa 11.12.2012.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenej T. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., A. P.. XXXX/XX vo výške 2825,80 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný.

Okresný prokurátor sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a vrátenia veci súdu I. stupňa, alternatívne aby krajský súd sám rozhodol čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že obžalovanému bol Okresným súdom Trnava uložený súhrnný trest odňatia slobody a zároveň zrušený výrok o treste, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/3/2008 zo dňa 22.03.2012, právoplatným dňa 11.12.2012. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/3/2008 zo dňa 22.03.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 5To/76/2012 zo dňa 11.12.2012 bol obžalovanému uložený súhrnný podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/117/2003 zo dňa 13.03.2008, právoplatný dňa 14.06.2008, ktorým bol obžalovanému uložený podmiennečný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky t.j. do 14.06.2010.

Dňa 31.12.2012 bolo uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/3/2008 rozhodnuté o započítaní skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia od 14.06.2008 do 14.06.2010 v zrušenej veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/117/2003 do skúšobnej doby určenej pri uložení súhrnného podmiennečného trestu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/3/2008 s tým, že skúšobná doba uplynutie 14.06.2010. V trestnej veci sp.zn. 4T/3/2008 sa obžalovaný osvedčil a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Z uvedeného je zrejmé, že súd I. stupňa sa v konaní sp.zn. 5T/20/2010 dôsledne neriadil zákonnými ustanoveniami o ukladaní súhrnného trestu, pretože ustanovenia o súhrnnom treste sa nepoužijú, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadá ako keby nebol odsúdený.

Obžalovaný podané odvolanie bližšie písomne nezdôvodnil. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby, nakoľko sa cíti byť nevinným.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Obžalovaný v priebehu konania na svoju obhajobu uviedol, že niekedy začiatkom roku 2005 prišiel za ním J. P., ktorého poznal, povedal mu, že ho poslal za ním H. R. s tým, že má nejakého dedka, pre ktorého by potreboval zohnať nejaké bývanie. Na požiadanie H. R. sa mal tomuto predstavovať ako A.. Keď sa osobne stretli, vysvetlil poškodenému, akým spôsobom je možné zohnať sociálny byt. Následne poškodený so J. P. išli k dcére pre peniaze. Poškodený priniesol 10.000,- Sk, boli predtým dohodnutí tak, že polovicu z tých peňazí si ponechá H. R. a druhú polovicu si medzi seba rozdelia on a J. P..

K bodu 2/ uviedol, že poškodenému vybavil ubytovanie v ubytovni Q. na H., poškodený mu dal peniaze, nakoľko predtým mu presne povedal, že je mesačný nájom vo výške 8.000,- Sk a dáva sa tiež dopredu záloha vo výške polovice mesačného nájmu, čo je 4.000,- Sk. Tých 4.000,- Sk zostáva na ubytovni ako zábezpeka. Poškodený s tým súhlasil a preto mu postupne peniaze vo výške 12.000,- Sk dal. Nevie však už, či poškodený skutočne nastúpil do K. Q..

Poškodený v prípravnom konaní podrobne vypovedal v tom smere, že požiadal H. R. o zabezpečenie malometrážneho bytu, nakoľko sa zdravotne už necítil dobre, chcel svoj byt predať a odísť do malometrážneho bytu na B. ulici. H. R. mu povedal, že má známeho, ktorý by bol schopný takýto byt vybaviť, ale že provízia za vybavenie je 50.000,- Sk. H. R. ho zoznámil s obžalovaným, ktorého predstavil ako pána A.. Peniaze postupne najskôr nosil H. R., následne keď sa stretol s obžalovaným, ktorý vypisoval tlačivo o pridelenie malometrážneho bytu, tomuto osobne tiež dal peniaze. Od tohto obdobia ho už obžalovaný nekontaktoval až niekedy v novembri 2005 mu znova zavolať, že ak bude chcieť, že mu vybaví jednoizbový byt v Q. na J. ul. ale že bude potrebné zložiť sumu 32.130,- Sk na opravu bytu. Poškodený s tým súhlasil, preto sa stretol s obžalovaným pred nákupným strediskom MAX, kde mu obžalovaný odovzdal doklad, že Mestský úrad Trnava - správa mestského majetku, Františkánska č. 1, na podklade správy komisie mu prideliť byt na J. ulici s podmienkou, že musí zaplatiť za opravy bytu sumu 32.130,- Sk. Preto v J. J. vybral uvedené peniaze a odovzdal ich obžalovanému. Dňa 14.12.2005 ho znovu telefonicky kontaktoval obžalovaný a oznámil mu, že mu bol pridelený ten byt a aby mu priniesol sumu 11.000,-Sk. Stretli sa v cukrárni na autobusovej zastávke v Trnave, kde mu obžalovaný odovzdal doklad o pridelení nájomného bytu na základe rozhodnutia komisie zo dňa 16.08.2005 a že byt si má dňa 10.01.2006 prísť fyzicky prevziať. Na základe tohto tlačiva vyplatil teda obžalovanému 11.000,- Sk. Dňa 10.01.2006 išiel osobne na Správu mestského majetku prevziať pridelený byt, ale tam mu nejaká pani povedala, že sa stal obeťou podvodu, pretože mu žiadny byt nebol pridelený, ani tam žiadnu takú žiadosť na jeho meno nemajú a tlačivo, ktoré ukázal tej pani, že je falošné. Následne sa snažil nájsť pána A., pričom však zistil, že v osobe obžalovaného nešlo o pána A..

Ďalej sa vyjadril, že 27.02.2006, keď bol v Pohostinstve Tácka v Trnave na Prednádraží, prišiel opäť za ním obžalovaný, ktorý sa mu hneď začal ospravedlňovať, že to nevybavil ohľadne toho bytu, ale že ak mu dá 12.000,- Sk tak sa postará, aby všetky peniaze ktoré dal jemu i R., mu boli vrátené. On sa domnieval, že obžalovaný sa zľakol polície, že ho vyšetrujú, odišiel preto znovu do nákupného strediska MAX vybrať peniaze a vybral 9500,- Sk, tieto peniaze odovzdal obžalovanému a ten mu na prevzatie týchto peňazí vystavil pokladničný doklad aj faktúru č. 20001/2006 zo dňa 27.02.2006 a doklad opečiatkoval pečiatkou firmy ANTIK - Ing. D. A.. Doplatil potom ešte obžalovanému v ten deň sumu 2500,- Sk a tento mu vystavil ďalší pokladničný doklad s dátumom 27.02.2006 a doklad bol znovu potvrdený pečiatkou firmy ANTIK - Ing. D. A.. Poškodený v osobe obžalovaného jednoznačne opoznal osobu, ktorá sa predstavovala menom A..

Na vyjadrenie poškodeného nadväzuje aj výpoveď svedkyne T. V., svedka J. P., svedka H. A., svedkyne T. J., svedkyne Z.C. a rovnako aj príslušný dokumentačný materiál.

Krajský súd preto poukazuje v podrobnostiach na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona z toho v bode 1/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Uložený výrok o treste súdom I. stupňa v časti uloženia súhrnného trestu je v rozpore so zákonom. V tomto smere preto krajský súd považoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, pričom zo spisového materiálu ako aj z pripojeného spisového materiálu sp.zn. 4T/3/2008 zistil, že v čase keď súd I. stupňa dňa 24.05.2013 vyhlásil vo veci rozsudok, bolo odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/3/2008 zahladené.

Krajský súd preto zrušil výrok o treste súdu I. stupňa a uložil obžalovanému samostatný trest v súlade so zásadami ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona. Vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter trestnej činnosti uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného zamietol. Nakoľko v súlade so zákonom je aj výrok, podľa ktorého bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenej T. V. vo výške 2.825,80 Eur, krajský súd nezistil dôvod na zmenu alebo zrušenie rozsudku v dôsledku odvolania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.